

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Victor sui.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Christiana tranquillitatem Reipublicae defendere ac conservare: quodque per ignitabulum innuitur, hostes orthodoxi nominis *fulgure terrere, fulmine ferire*. Aliquis hoc lemma affigit: *ante ferit, quam flamma micet*. Significat egregios animos Deo incitante coelestes amoris flammam ad defensionem religionis concipere, quibus inflammati, praecleara obeunt facinora, & sibi ad vellus aureum, an potius ad beatam immortalitatem viam muniunt. Quos

Ardens exivit ad aethera virtus.

Et quia hic nobilitatis fit mentio per virtutem adeptam, perque virtutem conservatam, recte quidam ait: Non illa homine Nobili dignae laudes sunt, si formosus videatur; hoc muliercularum est. Non si robur & vires efferantur: athletarum est. Non si divitiae praedicantur ab omnibus: negotiatorum est. Sed illa vera laus est nobilitatis, si plurima sapiat, praeterita respiciens, futura prospiciens. Ipse investiget, & vel faciat, quae legant alij: vel legat, quae fecerunt. Aliud est sanguinem, aliud virtutem propagari. Tituli & honores quid nisi arbitria fortunae, non argumenta virtutis, quae Majorum gestis, non suis incubat?

IV. (d) Jam verò, quid *Tauri* sunt *aripedes*, naribus ignem efflantes, & à *Jasone* sub aratri jugum missi? quid *ferrea armatorum seges* de *serpentinis* dentibus enata, & in seipsam adversis hastis conversa?

Quando gravem medios jaculatus in hostes.

Est *Jason*. quid *Draco* pervigil arboris aureae, unde vellus suspensum, custos? Nimirum per haec denotantur pravi affectus, indomita cupiditates, efferatae concitationes animi, quibuscum viro forti pugnandum est, & victoria referenda. Hic locum habet illud *Sapient. c. 10. Certamen forte dedit illi, ut vinceret*. Pugna sanè ardua, & magnos etiam heroas sternens. Nam *qui dominatur animo suo, major est expugnator urbium*. *Prov. 16.* Id etiam *Ethnici* suspexere. *Naso*:

Fortior est, qui se, quam qui fortissima vincit
Moenia.

Et:

Audax res vicisse alios; victoria major

Est animi fluctus composuisse sui.

Quantus expugnator urbium *Alexander ille Magnus*? Totius terrarum orbis victor sibi ipsi succubuit. Sapienter de illo *Arrianus lib. 4. vitae*: *Alexandri praecleara facinora documento esse possunt, sive quis corporis viribus polleat, sive generis splendore emicet, sive bellica vir-*

C e

tute,

(d) *Victoria sui.*

tute, felicitatēque Alexandrum ipsum superet, sive Africam simul & Asiam (quemadmodum ille animo destinārat) pernavigans subjugarit, sive Europam, Asiam, atque Africā tertiam adjunxerit, nihil hæc omnia homini ad felicitatem adipiscendam profutura sunt, nisi pariter moderatio animi accedat, quamvis res in speciem maximas gerat. Hæc ille. Sunt autem juxta Tullium in Tuscul. quæst. *Quatuor* maximè feroces animi perturbationes & impetus, qui bestiarum instar in virum, quamlibet fortem incurrunt. *Aegritudo* seu Dolor, *Cupiditas*, *Metus*, *Voluptas*. Hi sunt edomandi, & ut Rationi pareant, subjugandi, non aliter, atque Tauri & Dracones Colchici; hos vincit, quisquis seipsum vincit; Non vicit, de quo dixi, Alexander, qui *Iracundia*, velut ignivomo tauro in se impetum facienti, turpissimè cessit, quod inter alios Valer. Max. lib. 9. c. 3. testatur. Alexandrum, ait, ira sua prope modum caelo deripuit. Nam quid obstitit, quò minus illuc assurgeret, nisi Lysimachus leoni objectus, & Clitus hasta trajectus, & Callisthenes mori jussus? quia tres victorias totidem amicorum injustis cædibus victor perdidit? Eundem quomodo *Libido*, & *Ebrietas*, veluti tauri & dracones dejecerint, Curtius & Seneca præter alios memorant. Virum fortem, sui que, suorumque affectuum victorem describit S. Gregorius lib. 8. Moral. Fortitudo justorum est carnem vincere, proprijs voluntatibus contraire, delectationem vitæ præsentis extinguere, hujus mundi aspera pro æternis præmijs amare, prosperitatis blandimenta contemnerè, adversitatis metum in corde superare.

V. (e) Nihil est autem elegantius in hac fabula, quàm mirabilis lucta, *Rationis* & *Appetitûs* inter se dimicantium, & Medeam duas in partes distrahentium: hinc amore Jasonis advenæ pectus concutiente: inde pudore virginali, & insuper parentis Ætæ reverentiâ obstante, velus aureum prodi vetantis. Audiamus ipsam (nam ad mores informandos conducit) secum arduè pugnantem, & Jasoni, quanquam homini peregrino, virtute tamen formæque rara prædito metuentem:

----- cur, inquit, quem modò denique vidi,
Ne pareat, metuo? quæ tanti causa timoris?
Excute virgineo conceptas pectore flammæ,
Si potes infelix. *Si possem, sanior essem:*
Sed trahit invitam nova vis: aliudque cupido,
Mens aliud suadet. Video meliora, probòque,
Deteriora sequor. Quid in hospite, regia virgo?

(e) *Lucta rationis & appetitûs.*

Vreri,